

471

Avisdatabasen

Ny søgning · <Liste tilbage · Liste · Liste frem> · <Artikel tilbage · Artikel frem> · Hjælp

Artikel: 81 af 302

Z4029174

Dødsfald: Hans Vinding

Politiken 7 marts 1999 , Kulturliv side 11

Af Torben Holleufer

Hans Vinding var en af de store glemte poeter i dansk rock.

Da Hans Vinding forrige fredag den 19. februar blev begravet fra Hellig Kors kirken på Nørrebro, sagde præsten Erik Bock blandt andet, at »han var under beskyttelse af højere magter. Af de engle udi himlene, som holder øje med de børn, som tankeløst styrter sig ud i overhængende livsfare«.

Hans Vinding var selv en lysende person, en digter i slægt med H.C.

Andersen eller Jens August Schade. Samt en rockpoet som vi ikke har set lignende i Danmark, nærmeste sammenligning er vel Eik Skaløe.

Hans Vinding havde en solid base i Bob Dylan, og skabte et landskab i sine sange, der trak på de gamle folkeviser og suverænt inkorporerede østlig mystik og en vidunderlig snusfornuftig humor, som i mesterværket »Den gennemsigtige mand«, hvor »pladserne var ryddet og folk stod tavse, kiggede lige op i vejret, galgen var rejst, rebet var hejst, planken den var af syret eg... morderen hylede og kæftede op, ret skal være ret, morderen pulsede, på sin sidste mordercigaret....« Eller i kendingssangen »Hallo, hallo frøken«, med linjerne »de der bygger op det allerhøjeste hus, lander hurtigt i mørkets kulsorte grus, og de der kigger ned i overraskelses bog, aner ikke engang hvornår der går et tog, hypnotisøren spiller nu sin egen vals, og alle skråler allerede af fuld hals: Hallo hallo frøken, kan De gi mig nummeret på jorden, er der frost på ledningen, eller hvad er der galt?«.

Hans Vinding blev født den 16. februar 1948 i sidevognen på en **Nimbus** på vejen mellem Hanstholm og Thisted. Var elitegymnast da han i 1968 tog til København og chekkede ind på det legendariske Galleri 101 i Store Kongensgade. Herefter flyttede han til byen og dannede syrebandet Furekåben, blandt andet sammen med violinist og guitarist Steen Claesson, som havde været med i en tidlig udgave af Burnin Red Ivanhoe.

Furekåben - der var en fordanskning af det engelske fur coat - udsendte to plader, hvoraf »Prinsesseværelset« fra 1970 havde kultstatus i miljøet. I 1973 opstod bandet Hyldemors Grønsagligheder, som siden blev til Hyldemor, og som slog rødder på Christiania, der i de år havde en musikscene med den vidunderlige energi, som udløstes Christiania-pladen fra 1976, som Hyldemor også medvirkede på. I 1978 kom »Glem det hele« som desværre er orkestrets eneste plade og som præsenterede en stribe små mesterværker, som førnævnte »Den gennemsigtige mand«, »Tusind år«, »Lysene tændes« og »Åh, hvad så du?«.

Her var Vindings finurlige og kloge tekster på sit absolut højeste.

Pladen førte ikke til noget gennembrud, men bandet var i årevis et hemmeligt yndlingsorkester for københavnernes musikere, specielt når de spillede på hjemmebane på Loppen på Christiania.

Her ville Hans stå midt på scenen, en forpjuget fremtoning med næsten plirrende øjne, fra hvis læber de lange surrealistiske tekster flød, fulgt til dørs af Steen Claessons violin, John Teglgaaards guitar, den allestedsværende trommeslager Jens Breum og nordmanden Thor Mathiesen på bas. Og på indgangsdøren til Loppen ville plakaten hænge fra pladeudgivelsen med budskabet »Glem det hele - husk det!«.

Hyldemor faldt fra hinanden i 1983, og Hans Vinding fortsatte som blandt andet gøgler og maler. Yndlingsmotivet var selvfølgelig engle, som en genspejling af denne vidunderlige positive og bløde mand. Som døde på sin 51-års fødselsdag. Trekvart år efter at være blevet fundet bevidstløs i sin lejlighed efter et epileptisk anfald. Han havde da en kropstemperatur på 28 grader.